

Lehtiile Inimii

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

Dawn Brower

Dawn Brower

Lecțiile Inimii

Аннотация

Timpul nu este de partea lui Carter Jackson. Constrâns de timp își consideră opțiunile. O va salva pe Olivia West și va avea un viitor cu ea... Olivia West este o avocată trăznet, și mândră. Lucrează la cazul unei femei abuzate de bărbatul ei. Își folosește talentul să facă bine dar nu își imaginează că asta o va costa. Detectivul Carter Jackson o adoră pe Olivia și ar face orice pentru ea. Ceea ce nu și-a imaginat că va trebui să facă este să o salveze pe Olivia de soțul nebun al uneia din clientele ei. Constrâns de timp își consideră opțiunile. O va salva pe Olivia West și va avea un viitor cu ea...

Содержание

Contents	5
MULȚUMIRI	7
CAPITOLUL UNU	8
CAPITOLUL DOI	18
Конец ознакомительного фрагмента.	25

LECTIILE INIMII

Contents

MULȚUMIRI

1. CAPITOLUL UNU
2. CAPITOLUL DOI
3. CAPITOLUL TREI
4. CAPITOLUL PATRU
5. CAPITOLUL CINCI
6. CAPITOLUL ȘASE
7. CAPITOLUL ȘAPTE
8. CAPITOLUL OPT
9. CAPITOLUL NOUĂ
10. CAPITOLUL ZECE
11. CAPITOLUL UNSPREZECE

EPILOG

POSTFAȚĂ

DESPRE AUTOARE

Aceasta este o operă de ficțiune. Numele, caracterele, organizațiile, locurile, evenimentele și incidentele sunt produs al imaginației autoarei. Orice asemănare cu locuri reale, organizații, sau persoane, în viață sau decedate este în întregime întâmplătoare.

Lecțiile Inimii Copyright © 2020 de Dawn Brower

Design copertă de: Victoria Miller

Toate drepturile rezervate.

Nici o parte din această carte nu poate fi reprodusă sub nici o formă sau prin orice mijloace electronice sau mecanice, inclusiv sisteme de stocare și recuperare a informațiilor, fără permisiunea scrisă a autorului, cu excepția utilizării de citate scurte într-o recenzie de carte.

Pentru cititorii mei care au mai vrut un pic din povestea lui Carter și Olivia. Sper că această poveste scurtă vă satisface, chiar dacă este doar un pic ...

MULȚUMIRI

Doresc să îi mulțumesc din tot sufletul editoarei și artistei copertii, Victoria Miller. Ea mă ajută mai mult decât vă pot spune. Apreciez tot ceea ce face și că mă motivează să fiu mai bună ...să fac mai bine. Îți mulțumesc un milion.

De asemenea, îi mulțumesc lui Elizabeth Evans. Îți mulțumesc că ești mereu acolo lângă mine și că îmi ești prietenă. Însemni atât de mult pentru mine. Mulțumirile nu sunt suficiente, dar este tot ceea ce am, așa că îți mulțumesc prietena mea pentru că ești persoana care ești. De asemenea, îi mulțumesc lui Aletha Boyd pentru ajutorul ei cu corecturile. Apreciez mult.

CAPITOLUL UNU

Ușa biroului de avocatură s-a deschis brusc și persoana care a intrat a dat peste Olivia West.

— Ce naiba, a strigat ea scăpând dosarele din mână pe jos. S-a întors și s-a uitat la Carter Jackson... pacostea existenței ei.

— Care e problema ta? S-a aplecat și a ridicat unul din dosare. Nu a vrut să se aplece complet pentru că știa că se va holba la fundul ei sau va spune ceva cu conotație sexuală despre poziția ei.

— Îmi pare rău... S-a uitat în jur, ignorând-o complet. Ce nemernic. Nici măcar nu s-a oferit s-o ajute să ridice dosarele... cele pe care le-a scăpat din cauza lui. S-a uitat la ea, dar părea că nu o vedea. Ceva nu era în regulă. Carter, de obicei, o lingusea puțin și făcea un comentariu sexist.

— Unde e sora mea? A întrebat răstit.

— Ocupată. Olivia s-a dat înapoi și și-a aranjat cămașa. Era afurisită, dar nu îi păsa. O merita pentru neglijența lui. În plus, asta nu îl va opri să intre să o găsească pe Claire.

— Nu o va încânta întreruperea. Ce e atât de important de crezi că e în regulă să dai peste cineva cu mușchii tăi. Erau destul de frumoși de privit ...

I-a aruncat o privire tăioasă. De ce a făcut bunul Dumnezeu un om atât de ursuz atât de superb. Dacă n-ar fi emanat ură în mod natural poate chiar

l-ar plăcea. Poate fiind cuvântul esențial...

— Nu vreau să mă repet. Unde este Claire?

— Este într-o o... Și-a dres glasul. Ea și Matt au o ședință de planificare în biroul lui. Da... Planificare. A sunat credibil. Mai degrabă o sesiune de lins ... La naiba, pe cine păcălea? Și-o trăgeau. Și era geloasă. Nu-și putea aminti ultima dată când avusese sex bun.

— A fost greu? S-a învățit și s-a îndreptat spre biroul lui Matt. Olivia abia s-a abținut să nu chicotească.

— Ai face bine să bați la ușă mai întâi. Era sigură că nu ar fi vrut să-și vadă sora într-o situație intimă..și bineînțeles...dezbrăcată. S-ar putea să-l sechele pe viață. La naiba, nu trebuia să-l avertizeze. Ar putea fi amuzant de văzut.

El s-a uitat peste umăr.

— Nu ai nimic de făcut? Putea să fie cât de nemernic voia, dar Carter Jackson nu o speria. Lăsând la o parte insinuările, era moale. Îl văzuse vulnerabil.

— Nu. Și-a pus mâna în șold.

— Speram să fii un gentleman și să te oferi să mă ajuți să ridic dosarele pe care mi le-ai dat jos din mână, dar clar m-am înșelat. Ar trebuit să știu că nu mă pot aștepta la ceva politicos de la tine. Încă nu le ridicase pe toate de pe jos. Olivia a oftat. Ar trebui să le ridice. Poate după ce pleca Carter...

Carter i-a luat nasul între degetul arătător și degetul mare. A, îl iritase. Ce păcat. Răzbunarea se cuvenea.

— Te ajut să-ți ridici hârtiile de căcat după ce vorbesc cu Claire. Unele lucruri sunt mai importante decât tu și nevoile tale.

Te gândești vreodată la altcineva în afară de tine?

— Aș putea să-ți pun aceeași întrebare. S-a uitat la el cu speranța că o privire îl va copleși—o fată poate spera. O călca pe nervi.

— Te rog, ocupă-te de nevoile *tale* întâi. Dacă asta era un indiciu al tipului de amant care era, era un lucru bun că nu cedase dorinței și nu se aruncase spre el. Ea voia un iubit care să se ocupe de nevoile ei înainte de ale lui ... Carter nu părea genul.

— Așa o să fac. Mulțumesc din suflet. Fără să mai spună nimic a început să bată cu putere în ușa lui Matt.

— Claire! Vocea lui Carter era atât de puternică încât răsună în cameră. Uau, putea fi ostentativ.

— Crezi că e nevoie să țiți? A întrebat Olivia

— Te aude tot biroul.

Carter părea că încerca s-o ignore. Ar trebui oare să se facă greu de ignorat? S-a auzit sunetul unor voci înăbușite. Carter a bătut din nou la ușă, de data asta mai tare, apoi a apăsat mânerul ușii și a descoperit că era încuiată—Claire și Matt clar o făceau. Olivia a zâmbit. Carter va avea o surpriză dacă reușea să spargă ușa. Nu era sigură dacă era dezamăgită sau nu că ușa era încuiată. Ar fi vrut să-i vadă expresia de groază de pe față.

— Care e urgența? A spus Matt după ce a deschis ușa. A rămas în ușă holbându-se la Carter.

— Făceam ceva.

Olivia s-a uitat în spatele lui Carter și Matt. Claire era un pic răvășită ... Era în procesul de închidere a nasturilor bluzei

și asta nu a trecut neobservat de Carter—nărilor lui se măreau uitându-se în direcția ei. *Ocupați da... ocupați cu ceva ceva.* Nu îi învinovățea. Erau tineri și îndrăgostiți. Dacă ar fi găsit dragostea vieții ei, probabil, ar face același lucru care erau pe cale să-l facă sau terminaseră de făcut.

Carter a reușit să vorbească și le-a spus lui Claire și Matt,
— Trebuie să vă spun ceva.

— Noi mai întâi, a spus Claire. Cu un zâmbet mare pe buze. A ridicat mâna în sus și a fluturat-o în fața lui. Buclele ei blonde de aur erau răvășite, dar era mai radiantă ca niciodată.

— Uite.

Ah ... Olivia avea un nod în gât. Erau logodiți. Asta era ah, atât de frumos. Se bucura pentru ei. Parcurseseră un drum lung să ajungă la acest moment. Claire spunea nu de fiecare dată când Matt îi cerea mâna. Probabil o obosise.

Carter s-a uitat la inelul de pe degetul lui Claire. Era o tăietură pătrată mare solitară pe un inel de aur galben. Strălucea în lumină și era aproape la fel de strălucitor ca și zâmbetul ei. A zâmbit și apoi i-a spus:

— În sfârșit ai spus da?

Ea a dat din cap entuziasmată.

— Ne căsătorim. Claire aproape că a țipat cuvintele.

— Felicitări! Olivia s-a apropiat de ei.

— Arată-mi inelul. I-a ridicat mâna lui Claire să-l examineze. Fericirea, practic, emana din Claire când i-a permis Oliviei să-l analizeze. A oftat. Era un inel atât de frumos și își dorea, nu

pentru prima dată, să aibă un bărbat în viața ei. Unul care să o provoace și să o iubească. Unul care să vrea să se căsătorească cu ea și să-și petreacă restul vieții cu ea. S-a uitat la Carter. Păcat că nu era disponibil emoțional.

Carter și-a dres glasul și a zis:

— Mă bucur că în sfârșit e oficial. Și-a mișcat picioarele puțin și s-a încruntat.

— Dar nu zâmbești. Claire făcu un pas înainte.

— Pare să fie ceva serios. Ce s-a întâmplat?

Matt s-a uitat la el și s-a încruntat.

— Claire are dreptate. Arăți de parcă ai înghițit ceva stricat și este pe cale să ți se întoarcă. Ce s-a întâmplat?

— Nolan. Carter a spus supărat.

Olivia și Claire au respirat profund în același timp. Claire și-a pus mâna pe piept și a ținut-o acolo.

— Nu e de bine, nu? Olivia a făcut un pas și a tras-o pe Claire într-o îmbrățișare.

Carter a clătinat ușor din cap.

— Mă tem că nu.

— Te rog spune-mi că e mort. Îmi dau seama că ar fi rău, dar ar fi mai bine din punctul meu de vedere. Gura lui Matt a format o linie albă subțire.

— Este răul întrupat.

Olivia era împotriva pedepsei cu moartea, dar chiar și așa era de acord cu Matt. Nolan o terorizase pe Claire și aproape o omorâse. Dacă cineva pe care iubea ar fi fost tratat în modul în

care Claire fusese tratată, le-ar dori moartea și ea.

— Aș vrea să pot spune asta. Sistemul judiciar făcuse dreptate și Nolan ar trebui să putrezească în închisoare pentru foarte mult timp. Orice avea Carter de spus trebuia să fie rău.

— Mi-e teamă că e mult mai rău decât vă puteți imagina.

— Nu știu, îmi pot imagina multe. Matt se uită la Claire, apoi înapoi la Carter și întreabă:

— Ar trebui să ne îngrijorăm?

— Da, Carter a răspuns.

Claire înjură și începu să se plimbe prin cameră. Mâna ei tremura când și-a întins-o să-și dea o buclă după ureche. S-a oprit în mijlocul camerei. Și-a ridicat bărbia și a întrebat:

— Ce a făcut Nolan acum?

— Este complicat, dar răspunsul scurt este, ei bine, nu e în închisoare.

— Atunci unde naiba este? Matt a întrebat. Fața lui s-a înroșit de furie.

— Nu știm. Carter își trecu degetele prin păr cu frustrare.

— Poate fi oriunde.

— Uau, a spus Olivia sarcastic.

— O rundă de aplauze pentru geniul din cameră. Bătu din palme în timp ce își rotea brațele într-un cerc.

— Poate ne poți spune ce ai de gând să faci? Nu se putea abține să nu fie dificilă. Olivia era la fel de speriată ca și Claire deși nu fusese ea cea urmărită și luată ostatic.

Carter se uită urât la ea și dacă ar fi putut, probabil, ar fi

strangulat-o cu acea privire. Nu îl învinovăța. Olivia era destul de dificilă. Era atitudinea ei în general și îi prinsese bine în facultatea de drept și cu câțiva bărbați în colegiu. Nu vedea nici un motiv de a-și schimba metoda acum.

— Toată lumea îl caută. Carter a oftat.

— O linie telefonică a fost înființată pentru a primi orice informații cu privire la locația lui. În afară de asta nu sunt prea multe altele pe care le putem face. Nu avem nici o pistă.

— Și Claire și Reese? Întrebă Matt. Reese ieșea cu Nolan când a atacat-o pe Claire. Ar putea fi în pericol și ea. Nu se putea ști de ce era în stare acel psihopat.

— Cu siguranță, va veni după una dintre ele, poate chiar după ambele.

Claire a început să tremure și s-a așezat într-un scaun din apropiere.

— Nu pot trece prin asta din nou. Vocea ei tremura în timp ce vorbea.

— Abia am supraviețuit ultima dată. Cum s-a întâmplat asta?

Carter a respirat profund. Fața lui își pierduse toată culoarea. Îi era probabil foarte greu să-și vadă sora atât de agitată la auzul știrilor ... știri pe care a trebuit să i le dea știind că o vor îngrozi.

— Promit că nu mă voi odihni până când este găsit. Nu îl voi lăsa să te mai atingă vreodată.

— Nu poți să promiți asta, a spus Claire. Nimeni nu poate. Poate că ar trebui să plec până este capturat.

— Nu poți trăi așa. Olivia și-a mușcat buza de jos.

— Și dacă nu-l prind niciodată? Vei fugii mereu? Și nunta ta?

— Ce e cu nunta? Claire a respirat profund.

— Nu vreau o ceremonie mare, oricum. Putem lua o vacanță, poate mergem la Vegas. În timp ce suntem acolo, putem fugi și avea luna de miere. Dacă avem noroc, Nolan va fi într-o celulă până când ne întoarcem.

— Nu vreau să spun asta ... Carter a răsuflat. Dar nu este o idee rea. De ce nu o suni pe mama să-i spui să organizeze o cină în familie? Trebuie să discutăm totul mai întâi, și apoi, da, ieși din oraș pentru câteva zile.

Olivia nu era sigură că ar fugi, dacă ar fi fost ea, dar nu se confruntase cu această experiență. Nu o învinovățea pe Claire că voia să se suie în primul avion. Cel puțin îl avea pe Matt să meargă cu ea. Asta o va ajuta mult să-și atenueze unele dintre temerile ei.

— Nu sunt sigur că îmi place ideea de a fugii, Matt a răspuns.

— Dar îmi place ideea de a te avea ca soție mai devreme. Doar îmi doresc să fi făcut asta în circumstanțe mai bune.

— Așa este, a spus Claire.

— Putem hotărî mai târziu, dacă vrem nuntă. Vacanța se întâmplă cu siguranță. S-a întors spre Olivia și i-a întâlnit privirea.

— Te las pe tine să o informezi pe Dani de situație și Amy să reprogrameze toate întâlnirile noastre pe termen nelimitat. Dacă e nevoie să te ocupi de ceva tu ești șefa, Dani se poate ocupa de restul.

Daniella Sousa era partenera lui Matt în firma de avocatură. Nu făcea multe de când își începuse fundația ei, dar încă lua cazuri din când în când. Olivia nu știa prea multe despre ea, decât că era fiica familiei Brady. Ceea ce nu descoperiseră până când se întâlniseră întâmplător cu câteva luni în urmă. Se căsătorise recent cu dragostea vieții ei Rendall Sousa și părea fericită.

— Mă voi ocupa de tot, Olivia a fost de acord.

— Du-te și ocupă-te de tot ce ai nevoie să poți pleca din oraș. Îl conduc pe Carter afară.

El și-a dat ochii peste cap și s-a întors spre Claire. Olivia voia să-i dea una, dar s-a abținut. Să fie nevoit să-i spună surorii lui că Nolan Pratt nu era în închisoare trebuie să fi fost un rollercoaster emoțional pentru el.

— Sună-mă după ce vorbești cu mama. Mă duc să o văd pe Reese și să-i spun despre planurile tale.

— O, Doamne, nici măcar nu m-am gândit la ea ... Claire a înghițit un nod.

— Dacă se duce după ea în loc de mine? Probabil că nu auzise preocuparea lui Matt asupra ei. Nu cum că Olivia era surprinsă. Era aproape sigură că Claire se pierduse pentru o scurtă perioadă de timp.

— Va fi bine, Carter a liniștit-o.

— Dane este cu ea și o va proteja. Este încăpățânată și nu va vrea să-și lase pacienții. Știi cum este.

— Da, a spus Claire.

— Bine. Promite-mi că o să mă suni în fiecare zi cât suntem

plecați sau mă întorc. Trebuie să știu sigur că toată lumea este în siguranță.

El a dat din cap.

— Da, îți promit. Acum trebuie să plec. Carter a tras-o într-o îmbrățișare și apoi s-a întors să plece. Olivia s-a asigurat că plecă. S-a opri la ușă și a adunat toate documentele ei și le-a pus într-un teanc, apoi i le-a dat.

— Uite. Să nu spui niciodată că nu am făcut nimic pentru tine.

Nemernicul ... nu se aștepta să le ridice. I s-au mișcat buzele, dar nu i-a ieșit nici un cuvânt. Ticălosul părea un pic prea mulțumit de sine. Trebuia să se asigure că va plăti pentru asta data viitoare. Ce dacă era pe urmele unui criminal maniac. Putea să-i facă față și ei pe deasupra. Altfel nu ar provoca-o. Aștepta cu nerăbdare interacțiunea lor următoare.

CAPITOLUL DOI

Olivia bătea pe bordul mașinii. Voia să știe cum era Reese acum că Nolan evadase. Până când biletele pentru strângerea de fonduri nu aterizaseră pe biroul ei mai devreme nu avusese nici un motiv real să facă asta. Reese și Olivia nu erau apropiate. Era chiar ciudat că voia să știe de ea, dar dacă Olivia era sinceră cu ea însăși, nu era Reese cea pe care voia să o vadă. Se gândea la Carter de când plecase de la birou. Părea distrus puțin, iar ea nu se purtase prea frumos cu el. Amândouă surorile lui erau în calea unui psihopat. Probabil aproape că își pierdea mințile.

Așadar, a decis să nu contribuie la tensiunea lui și bine, să fie ea însăși. Îl putea enerva mai bine decât oricine. Când va termina cu el va avea mult mai multe pe cap decât pe Nolan Pratt și siguranța surorii lui. Probabil o blestema și însemna că și-a îndeplinit misiunea.

Spera să-l găsească cu Reese. Dacă nu Dane va fi cu ea și îi va transmite mesajul. Ar fi mult mai bine dacă ar afla de la Olivia, totuși. Așa va ști sigur că îl împinsese la limită. Olivia nu îl putea împinge la limită dacă nu vorbea cu el personal. Așadar condusese la spital cu scuza că trebuia să-i ducă biletele lui Reese.

Olivia a ieșit din mașină și s-a îndreptat spre spital. A intrat în lift și a apăsat butonul pentru etajul unde se afla biroul lui Reese. Când liftul a sunat a ieșit și s-a dus direct la biroul lui Reese. Norocul părea să fie de partea ei ... A auzit voci și una dintre ele

era cu siguranță a lui Carter. Olivia voia să sară în sus de bucurie. Va fi distractiv.

Carter vorbea, dar ea l-a ignorat și s-a oprit în ușă împiedicându-l să iasă. — Pleci undeva, frumosule?

Dane zâmbi la Olivia și ea reciprocă. Cel puțin unul dintre ei părea să se bucure să o vadă. Carter cu siguranță nu ... Privirea fulgerătoare pe care i-a aruncat-o putea face pe cineva mai slab să se facă mic. A clipit la el și i-a spus fără să rostească un cuvânt arată-mi ce poți.

— Nu mai am nimic de făcut aici. Mă îndreptam spre casă. Asta, dacă mă lași să trec, i-a răspuns Carter.

— Nu pleca încă. Trebuie să vorbesc cu toți trei și se pare că astăzi e ziua mea norocoasă să vă găsesc pe toți în același loc. I-a făcut cu ochiul lui Carter iar el a făcut ochii mici la ea. Încă nu avea încredere în ea. Avea de gând să-l testeze un pic și să vadă cât de departe îl putea împinge.

Carter se luă de nas.

— Vă rog intrați, domnișoara West. Aveți atenția noastră. Nu părea prea încântat să o lase să intre în biroul lui Reese. Buzele Oliviei formară un zâmbet diabolic. Sărăcuțul ... avea o zi groaznică. S-a abținut să spună ceea ce voia să spună. Probabil ar fi fost prea mult.

— Ce bine. A trecut pe lângă Dane și Carter, apoi s-a dus direct la Reese și i-a dat un plic.

— Ți-am adus biletele pentru strângerea de fonduri. Ea făcea parte din comitetul de planificare și deși nu ducea biletele la

fiecare, le ceruse pe ale lui Reese în acest scop.

— La dracu'. Reese a luat plicul și l-a deschis.

— Am uitat complet. Părea un pic obosită. Îi era probabil greu să păstreze programul ei la spital și să își facă griji de un criminal în serie care venea după ea. Oliviei îi părea rău pentru ea, dar nu a spus-o cu voce tare. Nu voia să reamintească nici unuia dintre ei cu ce se confruntau dacă nu era cazul. Cu toții erau conștienți și nu aveau nevoie de sfaturile Oliviei.

— Mă gândeam că probabil ai uitat. Olivia a zâmbit ușor apoi a spus apologetic.

— Și trebuie să mergi. Ești vorbitoarea invitată, așadar nu ai de ales.

— Nu poate, a spus Carter.

— E periculos. Logistica pentru un eveniment atât de mare ca acesta este imposibilă. Nu o putem face. Carter aproape își pierdea mințile. Olivia înțelegea de ce era împotrivă. Vor participa mulți oameni și logistica va fi un coșmar.

— Te rog spune-mi că nu te duci. I-a întâlnit privirea lui Reese, dar ea deja dădea ușor din cap.

— Trebuie. A băgat biletele înapoi în plic.

— Evenimentul este pentru a mă ajuta cu fonduri pentru proiectul meu de cercetare. Mulți copii depind de mine și nu îi pot dezamăgii. Olivia presimțise că aceasta va fi atitudinea lui Reese. Era o binefăcătoare din inimă și voia să ajute copii. Era unul dintre puținele lucruri pe care Olivia le înțelegea despre Dr. Reese Jackson. Simțea nevoia să ajute și nu îi păsa dacă își punea

viața în pericol.

— Nu vei putea ajuta nici unul, dacă ești moartă. Frustrarea se simțea în vocea lui Carter în timp ce vorbea.

— Nu fi atât de dramatic. Este puțin probabil ca Nolan să participe la un eveniment de cravată neagră. Reese își dădu ochii peste cap. Un indiciu clar că deja se săturase de detaliile protecției ei.

— Presupun că nu mai sunt bilete disponibile? Se întoarse spre Olivia și îi scui pă întrebarea. La naiba ... cu siguranță era livid. Va trebui să ridice presiunea la unsprezece și să vadă dacă va exploda. Așteaptă să-i explice modul în care putea să participe...

— Nu, s-au vândut toate. Olivia rânji. El a făcut ochii mici și s-a uitat fix la ea ... era mai mult o privire ucigătoare de fapt. Agitarea lui crescuse. Carter devenise expert la aceste priviri ...

— Pot vedea roțile învârtindu-se deja. Vrei să mergi și să-l aduci și pe băiatul tău de acolo. I-a făcut cu mâna lui Dane, care era rezemat de perete și făcea cea mai bună impresie a lui de bătaș mut. Era adorabil.

— Da, Carter a răspuns. A scrâșnit din dinți și părea că se străduia să fie cordial.

— Ceva îmi spune că ai un plan.

— Da, am. A trecut pe lângă el și s-a așezat într-un scaun. A pus picior peste picior și și-a pus mâinile în poală.

— Știu că Reese are un bilet în plus pentru un invitat și eu la fel. Puteți merge ca perechile noastre. Și ... tăcere. Carter și-a deschis și și-a închis gura de câteva ori în timp ce procesa

informația. Se întreba, probabil, care era trucul. Cerea o fată prea mult să vrea drept partener un detectiv frumos?

— Și care este beneficiul tău? Era mai mult o acuzație decât o întrebare. Își admiră unghiile înainte de a răspunde. Trebuia să răspundă cu grijă.

— Ai de gând să o faci pe Reese să te ia cu ea, nu-i așa? Olivia bătea cu unghiile pe brațul scaunului.

— Dar asta nu contează. Lasă-l pe Dane să meargă cu ea pentru ca oamenii să nu aibă milă de ea. Sunt sigură că mă poți tolera câteva ore. Spera ca Reese să fie de acord cu ea. Olivia cu siguranță nu ar vrea să-și ia fratele drept însoțitor, îl adora pe Preston, dar nici o femeie nu voia să petreacă ore cu fratele ei dacă era posibil. În plus, Preston, probabil ar lua-o pe Jessica și practic ar ignora-o pe Olivia toată noaptea. Practic ... Nici măcar fratele ei nu era disponibil.

— Sunt de acord, a spus Reese. Slavă Domnului ... acum să-l facă pe Carter să realizeze că avea nevoie de Olivia. Și nu doar într-un fel. Era un urs morocănos, dar într-un fel îi plăcea asta la el. Cu siguranță ajuta faptul că era superb și cu mușchi pe care murea să îi atingă și poate chiar linge puțin.

— Dane este capabil să se asigure că ajung în siguranță. Nu vreau ca oamenii să creadă că nu am putut găsi un însoțitor și a trebuit să-mi iau fratele.

Carter s-a uitat la Dane și a întrebat:

— Nu ai nimic de comentat.

El a ridicat mâinile în aer.

— Nu mai încerc să discut cu sora ta de câteva ore. Sunt prea obosit. Când este al naibii eveniment, oricum? Și te rog spune-mi că nu trebuie să-mi pun un smoching.

A... Bietul Dane. Reese probabil fusese dificilă mai devreme. Olivia nu o învinovățea. Dacă era ocupată ... Dar, ce naiba avea în cap? Petrecea multe ore cu Dane, care era evident o plăcea. Ce nu mergea acolo? Suspecta multe și dacă ar putea, ar descoperi adevărul. Dar întâi trebuia să se ocupe de propria ei captură și să facă ce vrea cu el. Carter era ... intrigant și îl dorea. Cel puțin pentru un scurt timp, în funcție de cât de docil se dovedea a fi.

— Este sâmbăta asta, a spus Olivia. S-a ridicat și i-a dat lui Carter o bucată de hârtie.

— Asta e adresa de unde să vi să mă iei și Dane dragule, e cravată neagră. Pune-ți măcar un costum. Ura să dea vești proaste ... de fapt, depindea de veștile proaste. Uneori era de-a dreptul satisfăcător să le dea. Mai ales, atunci când câștiga un proces. Era cel mai bun fel de veste proastă de dat ... adversarului ei.

După ce a terminat ce a avut de spus, a ieșit liniștită din birou. În timp ce mergea pe hol a auzit-o pe Reese spunând,

— Viața mea e de rahat. Olivia se gândea că Reese se înșela cumplit. Devenea interesantă dacă ar putea vedea darul care i se oferise. Desigur, Nolan se putea concentra asupra ei, dar avea un bărbat serios lângă ea să o protejeze. Unul care clar o iubea și ar fi murit pentru ea.

Olivia nu avea așa ceva. De abia avea un bărbat interesat în

ea și da, Carter o dorea. Se ciorovăia cu ea, dar se vedea dorința în privirea lui. Mai ales când credea că nu ea nu îl vede. Îl observase ... Dar el niciodată nu a acționat. Insinuările lui erau menite să o îndepărteze. Carter nu era șovinistul care pretindea a fi. Avea fobie de relații și ea avea un sentiment, că, dacă găseau drumul unul către altul lucrurile s-ar putea schimba. Cel puțin dacă se relaxa suficient de mult timp să își dea seama că le-ar putea fi bine împreună. Avea mult de lucru cu el.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.